

מ"ת 45102/05/15 - מדינת ישראל נגד ה ס

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 45102-05-15 מדינת ישראל נ' ס(עציר)
תיק חיצוני: 121587/15

בפני כב' השופט ד"ר אוהד גורדון
המבקשת מדינת ישראל על ידי עו"ד בניטה ועו"ד בוזו
נגד
משיבים ה ס (עציר) על ידי עו"ד חלאילה

החלטה

בפני בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים.

רקע ותמצית טיעוני הצדדים

1. כתב האישום מונה חמישה אישומים. ארבעה מהם מייחסים למשיב עבירות כלפי רעייתו (להלן: "המתלוננת") לה הוא נשוי מזה כשלוש שנים.

האישום הראשון מתאר אירוע מיום 19.3.15 בו חזר המשיב לדירתם כשהמתלוננת חשדה שצרך אלכוהול או סמים, קילל וצעק על המתלוננת, בהמשך יצא מהבית לאחר שאחיה של המתלוננת הגיע למקום ודחף את האח, חזר לדירה בעוד שהמתלוננת סגרה את הדלת, דפק בחוזקה על הדלת וקילל את המתלוננת, כשפתחה את הדלת חבט בפניה באגרופים וסטירות, משך בשערותיה, הפילה לרצפה, בעט בפניה וזאת אף לאחר שדם זב מאפה וגרם לה לחבלות.

לפי האישום השני, לאחר שהמתלוננת טופלה בבית חולים בעקבות האירוע הראשון התקשר אליה הנאשם ואמר לה "למה הלכת להתלונן במשטרה, אנחנו יכולים לפתור את זה לבד". המתלוננת השיבה שהמשטרה מטפלת במעשיו ושהעניין אינו בידיה וניתקה. בהמשך התקשר המשיב שוב למתלוננת אך זו זיהתה את קולו וניתקה.

לפי האישום השלישי, ביום 17.3.15 צעק הנאשם על המתלוננת לאחר שאמרה לו כי יש להם חוב לחברת החשמל וסטר בפניה מספר פעמים.

לפי האישום הרביעי, כחודשיים לפני יום 19.3.15 בחודש השני להריונה של המתלוננת תקף אותה המשיב. מאוחר יותר נגרמה לה הפלה (בדין הובהר שגרירת ההפלה לא מיוחסת למשיב).

לפי האישום החמישי, במהלך שלוש שנים שלפני יום 17.5.15 עישן הנאשם חשיש בהזדמנויות שונות.

עמוד 1

2. ההגנה חלקה על קיום ראיות לכאורה. נטען שהמתלוננת חזרה בה מתלוננתה והסבירה מדוע שיקרה קודם לכן. לגבי האישום השני נטען שהמתלוננת מסרה נוסח אחר מזה שנרשם בכתב האישום וכי לא מדובר באיום או ניסיון לשבש את החקירה. לגבי האישום החמישי נטען שלא די בהודאת המשיב ללא תמיכה ראייתית וכאשר המשיב לא הוזהר בחקירתו בנוגע לעבירה זו. עוד נטען למחדלי חקירה כאשר אנשים שונים שנקבה בשמם לא זומנו לחקירה ולא נערך עימות. הודגש שהמשיב היה משוחרר כחודשיים מאז התלונה ולא נעצר. נטען כי ניתן לשחרר את המשיב לחלופת מעצר המרוחקת מן המתלוננת וכי אין להותירו במעצר אף עד לקבלת תסקיר.

3. ב"כ המבקשת עמד על קיום ראיות לכאורה שבהודעת המתלוננת, תעודות רפואיות לרבות דברי המתלוננת שתועדו בהן ובדברים שמסרה לעובדת סוציאלית בחדר המיון. נטען כי התייצבות המשיב במשטרה נעשתה לאחר ניסיונות רבים לזמנו ושהאישום החמישי נתמך גם בדברי המתלוננת. עוד נטען שעצמת העילה המושפעת בין היתר מעברו הפלילי של המשיב וכתב אישום התלוי ועומד נגדו אינה מאפשרת לשחרר את המשיב ממעצר. אשר לזמן שחלף עד לחקירת המשיב נטען כי מדובר בטעות של המשטרה וכי אין "לתקנה" באמצעות טעות נוספת שבשחרור המשיב ממעצר.

דין והכרעה

ראיות לכאורה

4. בהודעה ראשונה מיום 19.3.15 מסרה המתלוננת את הדברים המהווים בסיס לרוב האישומים. עיון בהודעה מעלה אינדיקציות שעל פני הדברים לאמינותם. כך הפירוט הרב בו נמסרו הדברים ואשר כולל תיאורים שהאפשרות כי נבדו מלב נראית לא סבירה. יצוין כי לא הוצגה כל סיבה מדוע תטפול המתלוננת דברים מעין אלה על המשיב.

בהודעה תארה כי תלונתה מגיעה לאחר שאינה יכולה לספוג ולסבול עוד את ההתעללות בה. המתלוננת ציינה כי המשיב מגיע לדירתם שיכור, משתמש בסמים ותוקף אותה. תחילה תארה את התקיפה בעודה בהריון, מושא האישום הרביעי (ש' 7-8) תוך שייחסה את ההפלה לאותה תקיפה. אז עברה לתיאור המעשים מושא האישום הראשון ומסרה תיאור מפורט שהולם את נוסח כתב האישום ומעבר לכך (למשל: "מרוב פחד פתחתי לו את הדלת מיד הית'ם נכנס הבית והתחיל לתקוף אותי באגרופים ישר לפרצוף שלי, נתן לי מספר סטירות על הפרצוף, משך לי בשיער וגם תפס לי את הראש וכופף אותי למטה תוך שהוא נותן לי ברכיה בפרצוף הרגשתי שנשבר לי האף" (ש' 9-28)). בהמשך תיארה את המעשים מושא האישום השלישי (ש' 41-42). יצוין כי לא מדובר אך באירועים שבכתב האישום והמתלוננת תארה תקיפות תכופות "בממוצע כל יומיים אני זוכה לתקיפה מהית'ם, מזה 3 שנים, רוב הזמן הית'ם לא ממש בהכרה מלאה בגלל הסמים שהוא צורך והאלכוהול שהוא שותה" (ש' 57). המתלוננת הביעה פחד לפגיעה בה ובמשפחתה משיוודע כי התלונה (ש' 68).

5. בהודעה נוספת מאותו יום (שעה 22:17) הציגה המתלוננת תיעוד רפואי והוסיפה את תיאור המעשים מושא האישום השני: כי המשיב התקשר אליה כשיצאה מבית החולים "ואמר לי למה הלכת להתלונן במשטרה ואנחנו יכולנו לפתור את זה לבד הבעייה".

6. בהמשך חזרה בה המתלוננת ובהודעות מהימים 24.3.15, 17.5.15 ו-19.5.15 טענה ששיקרה, כי המשיב מעולם לא תקף אותה או איים עליה, וכי הגישה את התלונה כדי שהמשיב יפסיק לשנות אלוהול. חבלותיה, כך

טענה, נגרמו מכך שמתוך עצבנות "נכנסה" בדלת המטבח ונפלה לרצפה (ש' 8). הסבר דומה הציג המשיב בחקירותיו מהימים 17.5.15 ו-20.5.15 תוך שהכחיש אלימות כלפי רעייתו. עוד סיפר שהוא נוהג להשתמש בסמים.

7. דברי המתלוננת בהודעותיה הראשונות מהימנים על פניהם כמפורט לעיל. הם אף נתמכים בראיות נוספות: כך חבלות וסימני דם על בגדיה שתועדו בהודעת הראשונה מפי החוקר (ש' 20-23). כך גם תיעוד רפואי של חדר המיון מיום 19.3.15 המתעד חתך בגשר האף שנתפר, סימן חבלה בכף היד השמאלית ומציין שהמתלוננת סיפרה לרופאיה שהותקפה בידי בעלה. העובדת הסוציאלית גב' בליאצקי שראתה את המתלוננת בחדר המיון כתבה בדו"ח מטעמה כי זיהתה חבלה ניכרת באפה של המתלוננת ושמעה ממנה כי לאורך נישואיה היא חשופה לאלימות מצד המשיב ושברצונה להתגרש. בתיק תמונות של המתלוננת המציגות חבלות באפה עם תפרים, חבלה בכף היד וכתמים על חולצתה.

8. כל אלה תומכים באמינות התלונה ומקימים ראיות לכאורה. בשלם, איני סבור כי מדובר באחד המקרים החריגים בהם יידרש בית המשפט, בשלב הראיות לכאורה, לסוגיות שבמהימנות. אשר להודעותיה המאוחרות של המתלוננת, הרי שחזרתה של מתלוננת מתלונה בתיק אלימות במשפחה אינה דבר נדיר ואין בה בפני עצמה כדי לגרוע מעצמת הראיות. כך בפרט נוכח ההסבר שמסרה באותן הודעות לפציעותיה ושעל פניו הינו רחוק.

9. דברי המתלוננת מקימים ראיות לכאורה לארבעת האישומים הראשונים. אציין עם זאת כי טענת ההגנה לפיה הדברים שמסרה כי נאמרו לה בידי המשיב עם צאתה מבית החולים אינם מהווים ניסיון לשבש את החקירה אינה ריקה מתוכן, ובהליך העיקרי יהא מקום לברר עם המתלוננת באיזה טון נאמרו וכיצד הבינה אותם. החלטתי, על רקע ההסתייגות האמורה, שלא לתת לאישום זה משקל בהחלטתי.

10. אשר לאישום החמישי, דברי המתלוננת אודות שימוש המשיב בסמים מספקים תמיכה להודאתו שלו ועל כן קיימות ראיות לכאורה גם במישור זה. נפקות העדר אזהרה בנושא בחקירתו אינה גורעת, בשלב הראיות לכאורה, מעצמת הראיות ותקבע בהליך העיקרי.

11. נתתי דעתי גם לטענות למחדלי החקירה שבאי-זימון עדים שונים לחקירה. גם אלה אינן גורעות מעצמת הראיות בשלב זה שכן קשה לדעת האם עדים אלה היו תומכים בגרסתו של צד זה או אחר. נפקותו של טיעון זה היא, גם כן, עניין שיש להותירו להליך העיקרי לאחר שמיעת הסברי החוקרים לטענות האמורות.

12. על רקע כל אלה ובכפוף להסתייגות שהוצגה לעיל בנוגע לאישום השני, אני קובע קיומן של ראיות לכאורה.

עילות המעצר והאפשרות להסתפק בחלופה

13. עילת המסוכנות הינה, במקרה דנן, דומיננטית. הדבר עולה מתיאורי המתלוננת שעל חלקם עמדתי לעיל ואשר כוללת מסכת של אלימות, קללות ואיומים כלפיה, בתדירות כמעט יומיומית ולאורך תקופה. האלימות הקצינה, כמפורט באישום הראשון ובציטטה שהוצגה לעיל, לכדי מתקפה אלימה ביותר. המתלוננת הציגה חשש של ממש מפני המשיב וזכאית להגנה מתאימה. לכך מצטרף עברו הפלילי של המשיב הכולל הרשעות במספר תחומים לרבות עבירות אלימות, הגם שלא הורשע בעבירות מתחום האלימות במשפחה. קיים גם הליך פלילי נוסף בעבירות שבוצעו לפני מספר שנים ושעודנו מתנהל כפי שנמסר.

לצד המסוכנות, מתעורר חשש להשפעה על המתלוננת אשר עתידה להעיד כנגד המשיב. זאת נוכח הדינמיקה המשפחתית ובשים לב לתפניות בעמדתה כמפורט לעיל ולאחר שהתייצבה בתחנת המשטרה יחד עם המשיב. החשש במישור זה מתחזק נוכח המאמצים להביא להתייצבות המשיב במשטרה, שלאורך תקופה ממושכת העלו חרס וזאת למרות שהחוקרים שוחחו עם המשיב אך זה מאן להתייצב. עוד מתחזק החשש הנדון נוכח הרשעת המשיב בעבר, בין היתר, בעבירה של השמדת ראיות.

14. מנגד, במקרה דנן מתווסף למסכת השיקולים נתון נוסף, שעיקרו בהימנעות המבקשת מנקיטת אמצעים נאותים נוכח המסוכנות והחשש לשיבוש. התלונה הוגשה ביום 19.3.15, ולמרות שנערכו נסיונות להביא להתייצבות המשיב לחקירה לקח כחודש עד שהתבקש וניתן צו מעצר. גם זה לא בוצע, ורק כעבור כחודש נוסף התייצב המשיב לחקירה. המבקשת המתונה, אפוא, כחודשיים בודעה כי המתלוננת חשופה לסיכון של ממש וכאשר במהלך תקופה זו התייצבה המתלוננת וחזרה בה מתלוננתה. בצדק מחה הסנגור על התנהלות זו. ועם זאת, השיקולים מנגד בדגש על עצמת האלימות כלפי המתלוננת, הפחד שהביעה ולשיטתי גם העובדה שחזרה בה מתלוננתה לא מאפשרים להעניק לתקופה האמורה אלא משקל מדוד. איני סבור שדי בה כדי לגרוע בצורה מהותית מעצמתן של עילות המעצר ולאפשר להורות על שחרור המשיב לאלתר. הדבר עלול לחשוף את המתלוננת לסיכון מופרז.

15. נקודת הפתיחה אינה מיטיבה אפוא עם המשיב, מבחינת שיקולי המעצר. ועם זאת, בטרם הכרעה בבקשה והיות שמדובר במסוכנות המתמקדת בדינמיקה משפחתית, אני סבור כי ראוי לקבל את חוות דעתו המקצועית של שירות המבחן. אני מדגיש שאין בהחלטתי להפנות את המשיב לתסקיר משום אמירה או רמז לפיה ניתן יהיה לשחררו ממעצר. הדבר יבחן לאחר קבלת התסקיר.

16. דיון המשך בבקשה יערך ביום 15.6.15 שעה 9:00.

17. המשיב יובא בידי שב"ס ויוזמן מתורגמן לערבית.

18. המזכירות תשלח החלטה זו לשירות המבחן, שיגיש תסקיר עד לדין הנדחה.

ניתנה היום, י' סיוון תשע"ה, 28 מאי 2015, בהעדר הצדדים.